SPOMNITE SE SLOVENSKIH BEGUNCEV, S KAKIM DAROM!

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT—IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 49 — CLEVELAND 3., O., TUESDAY MORNING, MARCH 11, 1947 — LETO XLIX—VOL. XLIX

Librarian of Congress

Jugoslaviji preti velika lakota

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

ALOJZIJ KOCMUR JE UMRL. — 4. februarja je umrl v begunskem taborišču v Spittalu ob Dravi dolgoletni ravnatelj Prvega ljubljanskega konsumnega društva. Ta velika konsuma zadruga je bila tako združena z njegovim imenom, da si je bilo težko predstavljati konsumno društvo brez Kocmurja. Delaven in požrtvovalen je vedno mislil na to ustanovo. Z njo je prestal težke čase po prvi svetovni vojni. S svojo pridnostjo in s svojim nesebičnim delom jo je spet dvignil na visoko višino. Sedaj služi ta zadruga komunistom kot osnova za njih "Naprozo."

Rodil se je leta 1877 v Ljubljani. Po rodu Ižanc se je z vso ižansko odločnostjo vrgel v vrste mladega krščanskega socialnega preporoda na Slovenskem pod vodstvom ranjkega Kreka. In tak je ostal do zadnjega diha. Kot izrazit nasprotnik komunizma se je umaknil z drugimi pred partizanskim navalom. Svoje delavno življenje je končal v begunstvu. Zadnje čase je hodil okoli čisto poduhovljen in je mnogo premolil. Ni molil le za svojo ženo, ki je ostala s tremi hčerami doma, ampak tudi za

(Dalje na 3. strani)

V BARBERTONU SO IMELI SINOČI MAL POTRES

Akron, O. — Sinoči ob 8:40 je bližnje mesto Barberton dokaj močno streslo. Stresljaj je bil tako močan, da je vrglo ljudi s stolov in da so kozarci žvenketali po barah. Škode ni bilo nobene, kot poročajo.

Sinoči ni bilo še nikogar, ki bi mogal pojasniti vzrok potresnega sunka. Inštrumenti, ki zaznamujejo potresne sunke, so v San Diego, Kalifornija, med 8:36 in 8:42 zvečer zaznamovali tak stresljaj.

Taki inštrumenti v John Carroll univerzi v Clevelandu niso zaznamovali pa nobenega potresnega sunka.

Mestni inženir Bushey v Barbertonu je sinoči rekel, da se je zemlja v zapadnem delu Barbertona v zadnjih 20 letih vsedla za približno 2 čevlja.

—o—

Najvišja sodnija priznava, da so unije preddelavcev poplnoma postavne

Washington. — Najvišja sodnija Zed. držav je včeraj odločila, da so unije preddelavcev prav tako postavne, kot so unije delavcev in da se mora podjetnik prav tako pogajati ž njimi, kot z drugimi unjiami.

Odlok je bil proti Packard Motor Co., ki je šla na najvišjo sodnijo s pritožbo, da preddelavci niso navadni delavci, ampak del podjetja, ki pri pogajanjih ne smejo stati na strani delavca, ampak na strani delodajalca.

Najvišja sodnija je to odločila s 5 proti 4 glasovom. Proti so bili sodniki: načelnik Fred Vinson, Harold Burton, William Douglas in Felix Frankfurter. Opozicija je trdila, če najvišja sodnija prizna unije preddelavcev, bi morala prav tako priznati unije podpredsednikov pri podjetjih, če se hočejo organizirati.

—o—

50 let je lazil zanjo, zdaj jo je ubil

Los Angeles. — Benjamin Madariaga, star 61 let, je pred 50 leti zalezoval lepo Margareto. Ta je pa raje vzela drugega. Ko je te dni postala vdova, jo je spet snubil. Zopet ga je odbila, kar je snubca tako ujezilo, da je kupil mesarski nož, plačal 15c, da so mu ga nabrusili, nakar je žensko umoril.

—o—

NAM JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNIMO NA BEGUNCE

Malo drago je, toda se izplača

St. Louis. — Mrs. Mary Linder je te dni obhajala 100. rojstni dan. Ob tej priliki je tudi povedala recept za dolgo življenje in sicer je priporočljivo, je rekla, spiti vsak večer kozarec piva in vanj ubiti eno sveže jajce. Fin recept, bi človek rekel, posebno moškim se bo dopadel.

Avtna unija bo vprašala General Motors za garantiran tedenski zaslužek

Detroit. — Tukaj se je vršilo zborovanje voditeljev iz General Motor tovaren z vseh krajev dežele. Delegatje unije CIO so sklenili, da se vpraša General Motors za stalni tedenski zaslužek, to je 40 ur dela ter za 23 centov in pol višjo mezdo na uro. Stalni zaslužek pomeni, da vsak delavec, ki bo klican v tovarno na delo, mora imeti garantiran zaslužek za ves teden 40 ur. Pri General Motors je uslužbenih do 225,000 delavcev.

Dalje bo unjia zahtevala socialno varnost, ki naj jo vzdržuje delodajalec, starostno pokojnino in večjo dobo plačanih počitnic. Unija še ni določila, kdaj bo predložila te zahteve General Motors.

—o—

Dominikanska republika vzame 100,000 beguncev

New York. — Informacijski urad republike Dominican naznanja da je začela republika s programom, da sprejme 100,000 beguncev. Akcija je stopila v veljavo v pondeljek.

Prvi begunci bodo prišli na ozemlje, ki obsega 25,000 akrov, ki je last predsednika Trujila. Ta je prepustil vse ozemlje v obdelovanje beguncem. Domačini so že postavili hiše za nove naseljence.

Panama zavrača pogodbo za Italijo

Panama City. — Vlada republike Panama ne bo podpisala italijanske mirovne pogodbe, naznanja zunanji mnister. Kot vzrok navaja: prestrogi pogoji za Italijo.

Nemcem smo dali nad en milijon ton živeža

Frankfurt. — Od 11. avg. 1946 do 31. dec. 1946 je bilo darovanih nemškemu prebivalstvu v ameriški zoni nad en milijon ton živil. Tako poroča ameriška vojaška oblast.

Molotov je prinesel na dnevni red zadevo Kitajske

Marshall je rekel, da bo povedal svoje mnenje jutri, ker ni bil pripravljen

Moskva. — Ministri Rusije, Francije, Anglije in Zed. držav so se zbrali včeraj k zborovanju in so zborovali eno uro. Vse je presenetila zahteva ruskega zunanjega ministra Molotova, ki je zahteval, da pride na dnevni red tudi vprašanje Kitajske, poleg vparšanja Nemčije in Avstrije.

To zahtevo je takoj ustavil ameriški državni tajnik Marshall, ki je rekel, da bo o tem premišljal in odgovoril jutri, če se naj kitajsko vprašanje načne ob tej priliki ali ne. V decembru 1945 so zunanji ministri Rusije, Anglije in Zed. držav sklenili, da je treba ustvariti zedinjeno in močno Kitajsko. Rusija in Amerika sta pa istočasno obljubili, da bosta vzeli svoje čete iz Kitajske, čim prej mogoče.

Potem je tajnik Marshall predlagal, naj se določi dovoljeno število okupacijske armade za vsako deželo v Evropi. Molotov je na to odgovoril, da mora premisliti o tem in da bo povedal svoje mnenje jutri.

Tajnik Marshall bo silil za sprejem vzajemne pogodbe vseh štirih velesil proti Nemčiji. Dozda ima v tem obljubljeno podporo samo od angleškega ministra Bevina.

—o—

Predsednik Truman bo v sredo razložil kongresu stanje v Sredozemlju

Washington. — Predsednik Truman bo predočil kongresu jutri vse vprašanje grške krize in kritičnega položaja na Sredozemlju. Obe zbornici kongresa se bosta sestali, da slišita predsednika ob 1 popoldne.

Predsednik bo govoril kakih 20 minut in govor bo razposlan tudi po radijskih postajah. Predsednik bo vprašal kongres najbrže za več kot za $200,000,000 za pomoč Grčiji, kot je bilo prvotno mišljeno.

—o—

Nevarno delo je uničevati morske mine, ki odtrgane plavajo po morju

Washington. — Ameriška mornarica svari pred morskimi minami ki plavajo po morju in ki jih bo tok gotovo zanesel tudi na ameriško obrežje. Mine, ki so jih Nemci in Japonci pritrdili na raznih krajih za ladje zaveznikov tekom 2. svetovne vojne, morje sčasoma odtrga in splove.

Te mine je težavno iskati, še bolj nevarno jih je pa uničevati. Nemci in Japonci so namreč pri teh minah uporabjali tako zvane pasti, ki so ubile vsakega, kdor jih je hotel uničiti ali odstraniti. In samo oni so vedeli, kakšne vrste past je to in kje se nahaja pri mini.

Mornarica svari pred temi minami in priporoča, naj se jih nihče ne dotakne, razen mornariškega osobja, ki je posebno trenirano za tako delo.

—o—

SPOMNITE SE SLOVENSKIH BEGUNCEV S KAKIM DAROM

AVTNE LICENCE SEDAJ ŽE LAHKO KUPITE

Lastniki avtov v okraju Cuyahoga že lahko kupijo avtne plošče za leto 1947. Licence so po $7, $10 in $16, kolikor konjskih sil ima pač avto. Licence za truke se računajo po teži in se dobe samo v gl. uradu na 708 St. Clair Ave. Druge se dobe pa v 46 raznih krajih po okraju.

Za vsak avto se bo dobilo letos po dve plošči, eno za spredaj, eno za zadej. Vsak avto mora imeti nove plošče do 1. aprila oziroma od 1. aprila naprej.

—o—

Gradbeniki se boje, da se bo razširil spor v uniji po deželi

Clevelandski gradbeniki upajo, da spor v gradbeni industriji ne bo dosegel tega okraja, toda nič se ne more se reči, kako še bo. V mestih kot je St. Louis, Cincinnati in nekaterih drugih mestih gradbena industrija že počiva radi spora med unijo karpenterjev in unijo delavcev-težakov.

Spor je radi tega, kdo naj nosi stavbeni les do hiše od prostora, kjer ga truki izložijo. Dozdaj so ga nosili do hiš težaki. William Hutcheson, predsednik unije karpenterjev, je pa še v januarju določil, da nosijo les samo karpenterji, ali pa težaki pod nadzorstvom enega unijskega karpenterja. Drugače se pa unijski karpenterji ne smejo pritakniti lesa pri gradnji hiš.

To je izzvalo velik protest od unije težakov, ker jih bo vsled tega mnogo brez dela. Pa tudi pri mezdi je razlika. Dočim so plačevali delavcem za prenašanje lesa $1.37½ na uro, dobivajo karpenterji $2 na uro za isto delo. Kot rečeno, gradbeno industrijo v Clevelandu ta spor še ni dosegel ob tem času.

—o—

VOZNIKI NE VOZIJO PIVA, KI GA DELAJO DELAVCI CIO

Razvažalci piva v Clevelandu, ki spadajo k uniji AFL so sklenili, da ne bodo razvažali piva, ki ga izdelujejo v Pittsburghu delavci, ki spadajo k CIO. Kakih 90,000 zabojev piva na mesec pride iz Pittsburgha v Cleveland.

Spor prihaja od tega, ker so bili pivovarniški delavci včasih člani AFL, zdaj so prestopili pa k CIO.

—o—

Spoznal je, da je bil tank res poln

Los Angeles, Cal. — Eugene Kerr, star 19 let, bi bil rad vedel, koliko gazolina je v tanku njegovega avta. Prižgal je žveplenko in posvetil v odprtino. Res, tank je bil poln, a fanta so oni dan nesli k večnemu počitku, kar ga je še ostalo od eksplozije.

—o—

Francija je dobila iz Anglije pšenico

Pariz. — Ker je francoska ozimna pšenica trpela vsled hude zime, je poslala Anglija za seme dva parnika pšenice. Tudi iz Amerike je obljubljene Franciji mnogo pšenice za seme.

Ameriško poslaništvo v Belgradu apelira na svetovno tržnico, da pošlje Jugoslaviji 100,000 ton žita.

MED PRIZADETIMI KRAJI JE TUDI NAŠA SLOVENIJA

Belgrad. — Ameriško poslaništvo v Belgradu je pristalo na to, da naprosi Mednarodni živilski koncil, naj pošlje Jugoslaviji 100,000 ton žita. Odkar so Nemci odšli iz dežele, ni bila kriza še tako resna in brezupna.

Jugoslavija je naenkrat spremidela, da preti praveata lakota kakim 5,500,000 osebam po Bosni, Hercegovini, Dalmaciji in v delih Slovenije. Ti kraji so najbolj prizadeti.

Še pred par tedni so Titovi uradniki mislili, da bo dežela še kar dobro prebila zimo. kljub veliki suši prošlo leto. Zato je pa tudi UNRRA, ki je dve leti zalagala Jugoslavijo s potrebščinami, obrnila zadnjih $35,000,000, ki so bili na razpolago, za odpomoč industriji.

Toda vladni program, po katerem bi produktivni okraji oddali dovolj živil za vso deželo, se je popolnoma izjalovil, ker so kmetje oddali vladi kolikor so mogli malo žita. Bali so se, da ga jim bo samim zmanjkalo.

Po vladnem načrtu je moral oddati vsak kmet gotov odstotek pridelka vladi. Toda kmetje niso hoteli dajati, jemati so jim morali s silo, ker so pač slutili, da bo na pomlad hudo. Vladni agentje so hodili od hiše do hiše, od kašče do kašče in s silo jemali kar niso hoteli dati kmet izlepa. Na tak način je vlada nabrala med kmeti s silo do 120,000 ton žita. Toda to ni bilo dovolj.

Vlada je prvotno odredila, da si sme vsaka oseba pridržati 40 funtov žita. To je zdaj vlada zmanjšala za polovico, 20 funtov na vsako osebo.

Ameriški uradniki trdijo, da je položaj prehrane v Jugoslaviji tak, kot je bil pred dvema letoma, ko so odšli Nemci. In vendar je UNRRA dve leti neprestano vsipala živež in drugo v Jugoslavijo, da nobena dežela ni prejela toliko.

Titova vlada ni do zadnjega hotela priznati resnosti položaja. Šele, ko je postala zadeva skrajno kočljiva, je jugoslovansko zunanje ministrstvo naprosilo Johna Cabota, ki vodi posle ameriškega poslaništva v odsotnosti poslanika, za nujno pomoč. Mr. Cabot je obljubil, da bo pregledal položaj, predno kaj ukrene.

Kot poroča New York Times je več vzrokov za ta brezupni položaj v Jugoslaviji. V novembru je Titova vlada dala Romuniji 20,000 ton žita. To je bilo ravno pred volitvami v Romuniji. V Albanijo je poslala Titova vlada pa 10,000 ton žita. Hrvaška vlada je ponudila Angliji osladkano kondenzirano mleko, sirovo maslo in sir. Jugoslovanska vlada je obljubila tudi Češki, da ji bo poslala živež v zamenjavo za druge stvari, največ orožje in municijo.

(Tako se glasi poročilo naravnost iz Belgrada. Kje so zdaj tisti ali tiste, ki so pisarili v Ameriko, kako imajo doma vsega dovolj in kje so oni, ki so tako preklinjali v pismih to kapitalistično Ameriko. Kaj bo, se vprašamo, če Amerika ne bo spet priskočila za pomoč? In to v povračilo za brutalni umor ameriških neoboroženih letalcev, ki jih je ukazal Tito postreliti kot zajce).

—o—

GAZOLIN SE BO JUTRI PODRAŽIL V CLEVELANDU

Standard Oil Co. naznanja, da bo z jutrišnjem dnem podražila gazolin za 1 cent in pol pri galoni. Uradniki so mnenja, da bodo vse druge kompanije zvišale ceno gazolinu.

Vzrok zvišanju je, ker se je surovo olje podražilo za 25 centov pri sodu. Ker to zadene vse družbe, ki izdelujejo gazolin, je pričakovati, da bodo druge firme naznanile zvišanje se danes.

—o—

Iz raznih naselbin

La Salle, Ill. — Mrs. Louis Gnidovec se je morala podvreči operaciji, katero je srečno prestala. Želimo, da bi se kmalu boljšega zdravja vrnila domov k možu in družini, ki jo težko pričakujejo.

Livingston, Ill. — Od vlaka je bil ubit John Widmar. Star je bil okrog 63 let, doma iz kamniškega okraja. Žena mu je umrla pred 11 leti. Zapušča sina Johna in štiri hčere — Mary, Agnes, Paulino in Julijo, vsi v Chicagu.

—o—

Po 438 dneh stavke so se končno poravnali

Racine, Wis. — Ena najdaljših stavk v zgodovini Amerike je končana. Delavci pri J. I. Case Co. so odglasovali, da sprejmejo pogoje podjetja in gredo nazaj na delo. Na stavki so bili polnih 438 dni

Za konec stavke je glasovalo 927 delavcev, proti 448. Delavci so sprejeli višji plačo, kakor jo je kompanija ponudila. V pogojih, ki so jih delavci sprejeli ni nobene določbe za zaprto delavnico. To je bil glavni spor z unijo CIO, ki je zahtevala zaprto delavnico. Pozneje je unija toliko odjenjala, da je zahtevala unijsko delavnico in nazadnje pristala na to, da bi tovarna čekirala plačevanje unijskega asesmenta. Podjetje izdeluje farmarske stroje.

—o—

Generalu Clayu so ukradli avto v Berlinu

Berlin. — Ameriškemu generalu Clayu, ki je poveljnik ameriških čet v Nemčiji, so ukradli osebno limuzino. Ameriška vojaška policija in nemška policija jo iščeta. Generalov šofer, narednik Robert Zundell, je samo za trenutek pustil avto na cesti in stopil v bližnje poslopje. Ko je prišel nazaj, ni bilo limuzine.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Sorodnike iščejo—

Kdor bi vedel za naslov Joe Hervatina, doma iz Ilirske Bistrice, sedaj nekje v Wisconsinu naj sporoči nam ali njegovi nečakinji: Ljuba Vouk, Allied Commission, D. P. D. 13 Centre, Casserman d'Artiglieria, Reggio Emilia, Italy. — Kje bi bila Amalija Lesjak iz Kočevja? Sporočite nam ali pa na naslov: Mimi Lovrin (Vetrovčeva) Via Risorta 3, Trieste. — Bolko Martin išče naslov strica Franca Hofbauer iz Zgornje Polskave pri Mariboru. Sporočite na naš naslov. — Če kdo ve za naslov Franc Kalana iz Virloga pri Stari Loki, naj nam ga sporoči.

Druga obletnica—

V četrtek ob 7:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzéte maša za pokojno Helen Lavrič v spomin 2. obletnice njene smrti.

Pozdravi iz Floride —

Iz Floride pošiljajo pozdrave: Mr. in Mrs. Joe Lapp iz Geneva, O. ter Mrs. A. Petkovšek in sin iz New Smyrna Beach, Fla. Iz Fort Lauderdale, Fla. pa pozdravljajo: Anna G. Mihelich, družina John Bukovnik, Mrs. Joseph Demshar, Mrs. John Drenik in Mrs. Frank Race Jr. V gostilni pri Joe Birku so imeli lep slovenski večer.

Pismo ima pri sebi—

John Hochevar, piše mu Marija Muhič, Ambrus 32, p. Zagradec, Dolenjsko.

Vabilo na sejo—

Podružnica št. 18 SŽZ ima nocoj 7:30 sejo v navadnih prostorih. Vse članice naj se udeležijo.

Trinajsta obletnica—

V četrtek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Gertrude Možina v spomin 13 obletnice njene smrti.

Iz bolnišnice—

Miss Agnes Klemenčič se je povrnila iz St. Luke's bolnišnice. Prijateljice jo lahko obiščejo na novem naslovu 1164 Yellowstone Rd., Cleveland Heights.

Darovi za begunce

V našem uradu so izročili za pomoč slovenskim beguncem naši rojaki sledeče darove: Neimenovana je darovala $3, Mrs. Mary Vidmar $2.50, Mrs. Frank Juns iz Hampshire, Ill. $2, Mrs. Mary Vidmar, Ramah, Colo. $2 in Mrs. Ignatz Pancar iz Forest City, Pa. $1.

Za župnika Brgleza so darovali: Mrs. Johana Kirn, Milwaukee, Wis. in Mrs. Jennie Barle, 7701 Issler Ct. Cleveland ,O. po $5 vsaka in Mrs. Mary Vidmar, Ramah, Colo. $1.

Iskrena hvala vsem skupaj za velikodušne darove. Priporočamo še drugim, da bi darovali po svoji moči.

—o—

Znamka 11 je veljavna za sladkor od 1. aprila

Washington. — OPA naznanja, da bo za racionirainje sladkorja od 1. aprila naprej veljavna znamka št. 11 iz vojne knjige. Vsaka znamka bo dobra za 10 funtov sladkorja. Sedanja znamka 53, ki velja za 5 funtov, bo neveljavna po 31. marcu.

Znamka 11 bo veljavna do 30. septembra, toda 1. julija bo prišla v veljavo še ena znamka za 10 funtov, če bo dovolj sladkorja za to.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto $7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto $8.00.
Za Ameriko pol leta $4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta $4.50.
Za Ameriko četrt leta $2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta $2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto $7.00, pol leta $4.00, četrt leta $2.50.
Posamezna številka stana 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States $7.00 per year; Cleveland and Canada by mail $8.00 per year.
U. S. $4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail $4.50 for 6 months.
U. S. $2.50 for 3 months Cleveland and Canada by mail $2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier $7.00 per year, $4.00 for 6 months, $2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 49 Tues., March 11, 1947

Grčija

Grčija je mala evropska država, vendar se zadnje čase o njej več govori in piše kot o velikih. V čem je njen sedanji pomen?

Grčija meri komaj 54,000 kvadratnih milj (malo manj kot na primer Illinois, ki meri 56,400 kvadratnih milj) in ima nekaj nad 7 milijonov ljudi. Ko bo stopila v veljavo nova mirovna pogodba z Italijo, dobi Grčija še male otoke-Dodekaneze — ob južnozapadni Mali Aziji, ki so jih leta 1911 Italijani vzeli Turkom, ki pa so naseljeni z Grki. Grčija ni bogata dežela. Njeno kmetijstvo je zaostalo. Narava je na Grškem skopa z dobro zemljo in s potrebnim dežjem. Dežela tudi nima velikih industrij. Znan pa je Grk kot trgovec in mornar. Med zadnjo vojsko so na Grškem gospodarili Italijani in Nemci in je dežela kot vsaka okupirana pokrajina mnogo trpela. Kljub zelo veliki pomoči od strani UNRRA se grška država gospodarsko še ni opomogla. Gospodarska stiska je tolika, da njena vlada ne ve, kako bi se sama izvlekla iz težav.

Te gospodarske po vojni povzročene težave so toliko večje, ker na Grškem še vedno ni nehala domača vojska. Kakor v Jugoslaviji so se tudi na Grškem polastili osvobodilnega boja komunisti z namenom, da ustvarijo po končani vojski grško sovjetsko državo. Še predno so Nemci odšli iz dežele, so se Grki borili med seboj z orožjem, ki so ga jim pošiljali zavezniki za boj proti okupatorjem. Po padcu Italije so dobili komunisti orožje italijanskih divizij, kot so ga enako dobili v Jugoslaviji. Angleški general, ki je bil tedaj na Grškem je to sicer odsvetoval, toda vrhovilo povelništvo je kljub temu dalo naročilo, da italijanske divizije oddajo svoje orožje partizanom. Tako so ti bili in so še oboroženi s pomočjo zapadnih zaveznikov. Tako se maščujejo napačne poteze iz vojne dobe še danes. Skrajni levičarji pod vodstvom komunistov so nadaljevali boj za oblast nad deželo tudi po prihodu zavezniških čet na Grško. Zadivjala je krvava domača vojska. Da se komunisti že pred dvema letoma polastili vlade na Grškem je preprečila samo navzočnost angleških čet.

Boji tudi kasneje niso nikoli popolnoma ponehali. Lansko poletje pa so se razvneli z novim plamenom zlasti v severni Grški ob albanski, jugoslovanski in bolgarski meji. Nobenega dvoma ni, da imajo grški komunisti, ki se hočejo polastiti vlade na Grškem, močno oporo v Jugoslaviji. Mnogi jugoslovanski partizani so se borili preteklo jesen na Grškem skupaj z grškimi uporniki. Kdo ve, koliko prostovoljno in koliko prisiljeno? Celo iz Slovenije, iz krškega okraja, je v teh bojih padlo več fantov. Naš list je o tem že poročal. To je zadosten dokaz, da jugoslovanski komunisti aktivno sodelujejo z krškimi uporniki.

Pri tem seveda ni pozabiti na dejstvo, da živi ob jugoslovanski meji na grških tleh še mnogo Slovanov — v tako imenovani grški Makedoniji. Točno število teh slovansko govorečih prebivalcev je težko dognati, ker Grki teh Slovanov pri ljudskih štetjih nikoli niso šteli kot Slovane. Tako je bila pred prvo svetovno vojsko vsa okolica Soluna slovanska. Prebivalstvo je govorilo jezik, ki je najbližje pismeni bolgarščini. Nekateri so po deželi Makedoniji tudi ta jezik imenovali makedonščina. To prebivalstvo je bilo tu od dobe preseljevanja narodov. Sv. Ciril in Metod sta se v devetem stoletju tu naučila slovanskega jezika, da sta mogla prestavljati svete knjige v tako imenovani staroslovenski jezik. Ko so dobili po prvi svetovni vojski Grki Solun in južni del Makedonije v trajno posest, so večino prebivalstva iz solunske okolice pregnali. Na deset in desettisoče beguncev iz Grške je pribežalo v Bolgarijo pred grškim nasilstvom. Obdržali pa so se Slovani še v gorah zapadno od Soluna. Grki so se proti temu prebivalstvu vedno nasilno obnašali, zato so ga uporniki proti atenski vladi lahko dobili na svojo stran. To slovansko prebivalstvo tedaj grški in jugoslovanski komunisti močno uporabljajo v boju proti grški vladi. Pri tem govore prebivalstvu o samostojni Makedoniji, v kateri bi bili združeni vsi prebivalci grške in jugoslovanske Makedonije.

Glavni cilj vsega komunističnega boja na Grškem je jasen. Komunisti se hočejo polastiti vlade. Tako bi bil cel Balkan v njihovih rokah. Vse države bi imele režime, ki so v tesni zvezi z Moskvo. Sovjetska zveza bi po tej poti prišla na Sredozemeljsko morje. Obšla bi Turčijo in vprašanje Dardanel in fronta med komunističnimi in nekomunističnimi državami bi se pomaknila daleč nazaj na škodo protikomunistov. Ker tega zapadne velesile ne marajo, zato prihaja Grška vedno bolj v ospredje diplomatskega boja.

Prav sedaj dela na Grškem komisija Združenih narodov, poslana tja, da preišče grške pritožbe proti Albaniji, Jugoslaviji in Bolgariji. Grki so se namreč pritožili pri Zedinjenih narodih, da zlasti Jugoslavija podpira grške upornike. Jugoslavija to seveda taji in komisija ima sedaj dognati, kdo ima prav. Preiskava se bo verjetno dolgo vlekla, ker zastopniki iz Moskve dirigiranih držav odločitev zavlačujejo, kakor pač vedo in znajo.

Ob teh homatijah raste gospodarska stiska grške države. In ta gospodarska kriza je grško vprašanje v vsej celoti postavila pred ameriško javnost. Grkom je doslej gospodarsko pomagala Velika Britanija. Ona je imela poseben interes, da sovjetski vpliv preko Grške ne prodre v Sredozemlje. Toda Anglija je izčrpana in tega ne more več tajiti. Povedala je Ameriki naravnost, da ne more več nuditi Grkom potrebne pomoči. Angleži so tudi povedali, da mislijo iz Grčije odpoklicati še zadnje svoje vojaštvo, ki menda šteje še okrog 8,000 mož. Takoj pa je tudi grška vlada sama zaprosila Ameriko za finančno pomoč. Povedala je precej odkrito, da si ne upa vzdržati reda na Grškem, ker sama ne more rešiti dežele pred gospodarskim polomom. Ko prosi Ameriko pomoči, v lepi obliki pove tole: "Če nam ne boste priskočili na pomoč, bo pri nas nastal tak nered, da bodo prišli komunisti na vrh. Tako bo tudi Grčija v sovjetskem objemu." Amerika je sedaj pred vprašanjem, ali naj podpre Grke in jih skuša rešiti pred komunistično poplavo, ali naj jih prepusti njih usodi in tako dopusti, da si komunizem osvoji eno državo več.

Zdi se, da se Amerika odloči, da zopet šteje dolarje. Zakaj? Zato, ker se dejansko že bije (kot je zapisal neki komentator) nenapovedana in za enkrat nekrvava vojska med komunističnimi državami in Ameriko. Grčija je ena izmed bojnih postojank v tem boju. Amerika misli, da je treba to postojanko držati.

Da so razmere na Grškem tako slabe, so gotovo Grki sami mnogo krivi. Dežela je znana po korupcijah svojih vlad. Tudi to je gotovo, da bodo Grki zelo izrabili ameriško pomoč, če ne morda naravnost zlorabili češ, če nam ne daste dolarjev, gremo pa h komunistom. Pri vsem tem pa je na drugi strani tudi gotovo težko v tem velikem boju med komunizmom in nekomunističnim svetom, ki postaja vedno bolj boj med Ameriko in Sovjetijo, izpustiti iz rok tako bojno pozicijo kot je Grčija. Amerika je v boju proti komunizmu in vsem njegovim pomagačem tako daleč, da se ne bo več umaknila.

BESEDA IZ NARODA

Glas naših naročnikov

So. Chicago, Ill. — Dragi urednik! Pošiljam vam naročnino za list "Ameriška Domovina," ki se nam prav dopade, ker je še edini domač pogovor našega slovenskega naroda tukaj v Ameriki. Prav srečni se lahko štejemo, da lahko živimo v tej srečni naši novi ameriški domovini in da nismo tako nesrečni, kakor so naši sorodniki, prijatelji in sploh naši Slovenci v stari domovini, ki so bili krščansko vzgojeni, pa morajo danes toliko po krivem pretrpeti in ki si tega niso zaslužili.

Vsa čast clevelandskim Slovencem, ki še vedno tako skupaj držijo v vseh ozirih, v gospodarskih kakor tudi v verskih. Tako nas zelo veseli, ko čitamo, kako se naši Slovenci razvijajo v tej dolini solz. Razširjajte list "Ameriška Domovina," da bomo še močnejši. Pozdravljeni,

M. Shifrer.

*

Bessemer, Pa. — Cenjeno uredništvo! Priloženo vam pošiljam naročnino za Ameriško Domovino, ker jo jako rada čitam, ko prinaša toliko novic ,katere mene zanimajo. Posebno pa me zanimajo novice iz starega kraja in raznih taborišč s Koroške, kjer se nahajati tudi dve moji hčeri in na tisoče širot, ki sedaj same ne vedo, kam bi se obrnile ali podale nazaj v ljubljansko okolico. Ali bodo mogoče poslani kam v tuje države. Pišejo mi, da se bojijo vrniti v svoj kraj, ker v njih domovanju je sedaj partizanska partija. Če se one povrnejo, ne bodo imele svoje strehe, ker tam živijo sedaj drugi ljudje — partizani.

Imam postarano sestro, ki pa mora sedaj živeti pod tujo streho na Igu. Dotično domovanje je moja last, ker samo ga bili kupili, da bodo v njem živele moje hčere in moja ostarela sestra. Sedaj pa mi pišejo, da tam žive drugi ljudje. Parkrat sem že pisala domov, pa ne dobim nobenega odgovora, da bi zvedela, čigava last je sedaj tisto nekdaj naše domovanje. Žalostna sem, ker so moje hčere pobegnile z drugimi na Koroško in da se sedaj sirote potikajo po tujini z ostalimi zapeljanci in pregnanci. Pišejo mi, da jih mislijo maja meseca nekam odpeljati. Kdor se hoče, se lahko vrne v svoje kraje, ali pa naj se poda v razne tuje države. Pisala sem jim, da naj se vrnejo domov v Iškovas, kjer so prej živele. A ne vem, kaj bodo naredile.

Temu listu, ki nam prinaša toliko zanimivih novic, katere jaz tako rada berem in vem da jih tudi drugi, pa želim veliko novih naročnikov. Pozdravljeni,

Mary Likovich.

Kuga v starem veku

Dobrih 400 let pred Kristusom je divjala v Grčiji bratomorna vojna. Atenci so hoteli biti prvi v grškem svetu, Spartanci pa tudi. Odločiti je moral meč. Veliki dvoboj, ki je trajal 30 let, je dobil v zgodovini naziv "peleponeška vojna". Spočetka je kazalo, da bo vprav ta 30 letna vojna ena najkrajših. Čim so se boji namreč pričeli, je navalil na Atene zahrbten sovražnik — bila je kuga. Ponosna stavba atenske države se je omajala in že so Spartanci v tihi, veseli gotovosti šteli dneve, kdaj propade. Pa so se uračunali. Dasi izmučeni do skrajnosti, se Atenci niso vdali. Znova se je tedaj pokazalo, kaj zmore duh. Vztrajali so, dokler kuga ni odnehala. Potem je šla vojna dalje svojo pot.

Atenski zgodovinar Thukydides, ki je dogodke sam doživel, je potomcem živo opisal ona strašna leta kuge.

Bolezen se je najprej pojavila v Egiptu. Kar nenadoma se je prikradla v Atensko luko. Gotovo so jo zanesli v deželo mornarji. Kmalu je bilo sredi velemesta polno bolnikov. Zagonetna mrzlica se je polotevala ljudji. Kdor je zbolel, je kar obležal, kakor da ga je izčrpal neznaski napor. Smrdljiv duh je silil bolniku iz ust in po telesu so se prikazale čudne lise. Grlo se je vnelo tako silno, da je bilo videti, kakor bi krvavelo. Tudi oči so se mnogim vnele. Že samo gledati te oči, gnojne in s krvjo zalite, je bilo kaj mučno. Zdravniki niso vedeli, kaj bi. Stali so pred uganko. Niti z najdražjimi zdravili niso znali nikomur pomagati. Bolezen se je vsemu rogala. Bogatin ali siromak, vse je enako umiralo.

Žetev smrti je bila tem obilnejša, ker se je bilo v Atene, najmogočnejšo trdnjavo tistih časov, zateklo vse prebivalstvo z dežele. Za trdnim obzidjem so bili begunci sicer varni pred Spartanci, ki so vsenaokrog grdo plenili, a tem huje so se morali tresti pred nevidno sovražnico, ki je zavratno kosila. Begunci so živeli natrpani v slabih, nesnažnih lopah. Zaradi neurejenega življenja, ki je naravno združeno z begunsko usodo, so duševno in telesno slabeli. Tem manj so mogli boleznim kljubovati.

Da so Atenci od vsega začetka ločevali bolne od zdravih, bi bili morda kaj opravili. A kaj, ko je pa bilo mesto prenapolnjeno z ljudimi. Vsak dan bolj so se morali zavedati, da so zoper kugo brez moči. To spoznanje je učinkovalo različno. Nekaterih se je lotevala malodušnost v toliki meri, da so postali brezbrižni za vse, kar

(Dalje na 3. strani)

Žrtve narodne revolucije iz fare Sv. Gregor

V letih narodne revolucije (1941 — 1945) so morali dati svoja mlada življenja v fari Sv. Gregor na Dolenjskem, ker so branili vero in domovino pred brezbožnimi partizani sledeči fantje:

Iz vasi HUDIKONEC:
Adamič Jože (ubit na Vel. Osolniku),
Adamič Rudolf (ubit v Kočevskem rogu),
Trhljan Jože (ubit v Kočevskem rogu),
Trhljan Ivan (ubit na Jesnicah v vlaku),
Zabukovec Ivan (ubit v Kočevskem rogu),
Čampa Alojzij (ubit v Kočevskem rogu).

Iz vasi GRABEN:
Oblak Stanko (ubit na Blokah).

Iz vasi HOJČE:
Adamič Franc (ubit v Kočevskem rogu),
Adamič Jože (ubit v Kočevskem rogu),
Marolt Anton (ubit v Kočevskem rogu),
Marolt Jože (ubit v Kočevskem rogu).

Iz vasi GAŠPINOVO:
Lovšin Jernej (ubit v Velikih Laščah),
Lovšin Jože (ubit na Vel. Osolniku).

Iz vasi PUSTI HRIB:
Marolt Metod (ubit v Kočevskem rogu),
Marolt Stanko (ubit v Kočevskem rogu),
Marolt Jože (ubit na Vel. Osolniku),
Kljun Matevž (ubit na Vel. Osolniku),
Kljun Anton (ubit v Kočevskem rogu).

Iz vasi MARŠIČI:
Marolt Ivan (ubit na Vel. Osolniku),
Prijatelj Jože (ubit v Velikih Laščah),
Prijatelj Anton (ubit v Kočevskem rogu).

Iz vasi PRAPROČE:
Rigler Anton (ubit na Vel. Osolniku),
Rigler Matija (ubit v Kočevskem rogu),
Rigler Ivan (ubit pri Celju).

Iz vasi RIGELJ:
Rigler Jože (ubit v Žužemberku),
Rigler Ivan (ubit na Vel. Osolniku).

Iz vasi SV. GREGOR:
Levstik Jože (ubit v Kočevskem rogu).

Iz vasi ANDOL:
Jaklič Franc (ubit pri Celju),
Adamič Ivan (ubit v Kočevskem rogu).

Iz vasi KRNCE:
Perovšek Jože (ubit v Kočevskem rogu),
Zabukovec Jože (ubit v domači hiši).

Iz vasi LEVSTIKI:
Ogrinc Jože (ubit v Kočevskem rogu),
Marolt Franc (ubit v Kočevskem rogu),
Grebenc Ivan (ubit v Velikih Laščah).

Iz vasi MAROLČI:
Modic Stanko (ubit v Kočevskem rogu),
Ogrinc Jože (ubit v Kočevskem rogu),
Gorjup Ivan (ubit v Kočevskem rogu),
Malna Jože (ubit v Kočevskem rogu).

Iz vasi JAZBINA:
Levstik Franc (ubit v Kočevskem rogu),
Levstik Alojz (ubit v Kočevskem rogu).

Iz vasi BRINOVŠČICA:
Levstik Ivan (ubit na Vel. Osolniku),
Levstik Anton (ubit v Kočevskem rogu),
Modic Jernej (ubit v Kočevskem rogu),
Modic Anton (ubit v Kočevskem rogu),
Modic Ivan (ubit pri Sv. Gregorju).

Iz vasi ČRNEC:
Petrič Jože (ubit v Kočevskem rogu),
Petrič Alojz (ubit pri Gorici),
Levstik Alojz (ubit na Vel. Osolniku).

Iz vasi ZADNIKI:
Levstik Matevž (ubit v Kočevskem rogu).

Iz vasi PUGLED:
Mestek Jože (ubit v Kočevskem rogu),
Mestek Franc (ubit v Kočevskem rogu),
Vintar Jernej (ubit pri Celju).

Iz vasi ŠKRLOVICA:
Petrič Jože (ubit v Mokercu),
Prijatelj Franc (ubit v Jelendolu).

Vsi navedeni niso padli v borbah, marveč so bili odpeljani, mučeni in zvezani postreljeni.

ČE VERJAMETE AL' PA NE

"Mislim, da bomo morali kreniti na desno in tam poiskati Mineral cesto," je uganil naš voznik, "tako nekako mi govori moj spomin."

"Le kar vedno za nosom, pa ne moremo zgrešiti," mu potrdim in naglo dodam, predno bi mi dal naš glavni blagajnik ukor, "je pa že vse boljše urejeno na naši Mališiji — tam se človek ne more zgubiti, če ni na oba polkna brljav."

"Pa se ti je vendar enkrat primerilo, da nisi mogel najti niti svoje domače hiše," mi oponese Jakšičev Francelj.

"Kje si pa spet to bral, bi rad vedel?" zahtevam neizpodbitnih dokazov za tako strašno opravljanje in objedanje. "Veš, France, taka namigavanja lahko privedejo do kontumaca na krvavi rihti, če nimaš prič za dokaze."

"Aha, si menda že pozabil, kako so te vpričo mene doma spomnili, ko sva bila v stari kontri, na tisto tvojo pomoto." '

"Coprnice so ga nosile, drugače ne more biti," je modro pripomnil Mr. Grdina, ki je v tem zavil napočez, da se kje zaletimo v iskano slavno Mineral avenijo.

"Ali pa luna, ki je imela v starem kraju ob gotovih prilikah hudo moč," poredno doda gospod Fronc, ki je sin slovenske kmetske korenine, torej so mu taki prividi dobro znani.

"Ali naj povem, saj ne bo dolgo vzelo," napeljuje Jakšič z veliko ihto. Kaj vem, kdaj sem se mu zameril, da me hoče spraviti na vsem lepem ob dobro ime.

"Daj, da boš sit in ki vem, da itak ne bom ubranil," mu dovolim.

"I, saj ni bilo nič posebnega. Tam na Rakeku so se bili sešli: Matičičeva dva iz Ivanjega sela, Tonkov Lojze iz Bezuljaka in pa tale naš sopasažir. Pri Domicelu so začeli, v Podskrajniku dodali, pri žumru v Cerknici dolili in ko so se peljali mimo Grmkove hiše, Japček ni hotel doli, ker ni hotel razbiti odlične družbe, ki je tako neznansko skupaj pasala. In potem so imeli po Mališiji toliko in tako važnih opravkov, da Japčku absolutno ni bilo mogoče stopiti domov in povedati, da je prišel na obisk. Ko je potekel urlaub, se jim je pa spet tako mudilo na Rakek, da so še vjeli gemištar, da še misliti ni bilo, da bi rekel domačin vsaj dober večer in lahko noč. No, zdaj pa ti povej, kaj so ti potem oče pisali v Ljubljano, da ne boš rekel, da kaj zavijam."

"Kaj so mi pisali neki. Zalepko so mi napisali in rekli: "Ljubi Jakob! Torej zdaj je Cencovka tvoja mati in Bonač tvoj oče. Zbogom, tvoj nekdanji oče Matevž."

Veste, pri Cencovih je bila oštarija in pri Bonaču je bila oštarija, da boste prav razumeli ganljivo pisanje mojega dobrega očeta. Čuden mož so bili. Ko sem potem poleti hotel zamujeno popraviti in sem pribrkljal skoro vsako soboto domov s kolesom, jim pa spet ni bilo prav. "I, kaj si že spet doma?" so me pozdravili. Pa naj jim človek ustreže, če jim more."

"Po kaj ste pa tako radi hodili domov?" je vprašal gospod Fronc.

"Murenčke sem hodil poslušat, ki so prirejali ob sobotnih večerih svoje mile pevske koncerte po naših livadah in pa. . ."

"K-hm. . . ." se je zaletelo Jakšiču, menda je preveč potegnil iz cigare, da me je zmešal in sem pozabil povedati do kraja. Naj le kašlja, kanalja grda.

"Aha, tamle je tisti park, čez cesto je cerkev sv. Janeza Evangelista in onstran nje je farovž," nam je razodel veselo novico naš voznik. Radovedno smo si ogledovali našo božjo pot, kjer pase ovce in morda tudi koštrune naš prijatelj, gospod Tone. Res, da ni kakšna katedrala, pa je kar čedna cerkvica. Mr. Grdina ustavi pred župniščem in lepo povrsti se zrinemo iz Buicka.

Prifurali so furmani
tri sode slad'ga vinca;
pred farovž ga zapeljejo,
ustavi se jim ž'vinca . . .

Tako sem polahno godel, ko sem čakal, da se cenjena ekspedicija izkobaca iz avta, se pretegne, popravi zmečkano obleko, da se bomo kolikor mogoče v dostojni zunanjosti predstavili gospodu Tonetu.

"Vi pojdite naprej," so me silili fantje, "ki ste se prej bahali, da brez vas ne bi bilo te prilike."

"No, ja, eden mora iti naprej, ker vsi nakmalu se ne bomo rinili med vrati, ali pa kakor je bilo pri procesiji v Ribnici, kjer so hoteli biti vsi narnaprej. Bom pa jaz vodil ekspedicijo, ampak da mi boste tesno za petami, če se mi kaj primeri v tuji hiši. Kaj se ve, če me bo gospod Tone spoznal in me ne bo imel za kakšnega agenta, ki metle prodaja. Da bi le jaz prej prišel do besede kot on, pa se bo lepo sešlo. Ali bi morda kateri izmed vas rad gogoril pozdravni govor?"

"Tok stopite no do vrat in pozvonite! Tamle že vidim, kako nas neka ženska sumljivo ogleduje, ki se obnašamo tukaj, kot bi prišli farovž šacvat," ukaže Mr. Grdina. Torej naprej, korajža velja. Kar bo, pa bo.

ŽIVLJENJE TREH KRANJSKIH BRATOV FRANCOSKIH VOJAKOV

JANEZ CIGLER

Luka P. in njegov brat Jakob sta oba srečno zdrava prišla v Moskvo, toda zdaj se ločita. Jakob gre nazaj z vojno trumo, kjer je bil korporal. Luka pa je moral iti z več drugimi tovariši v daljino vas iskat živeža. Rusi jih tam primejo, jim pobero orožje in ne pustijo nobenega več nazaj, ampak dajo jih kmetom za hlapce.

Luka in tri druge tovariše je vzel neki premožen kmet, ki je imel velike gozde in je kuhal oglje ter ga prodajal. Vse štiri fante pelje v gozd in jim odkaže, koliko drv morajo posekati in razcepiti. Luka je moral celi dan drva sekati; ker pa ni bil nič trden, zbolel je precej prvi dan tako močno, da so ga morali nesti domov. Lukov gospodar, Jurij po imenu, in njegova žena Ana, nista bila trdega srca, čeravno sta zelo sovražila Francoze, kakor so jih sovražili vsi Rusi. Gospodinja je imela do bolnega Luka usmiljeno srce in mu postregla, kolikor je mogla. Posebno se ji je dobro zdelo, ker je Luka, ko mu je že odleglo, nekatere besede izrekel, ki jih je gospodinja lahko razumela. Zato mu reče: "Ti nisi Francoz, ki znaš tako govoriti, da skoraj vse umem, kar praviš; Francoza ni moč razumeti."

Luka pravi: "Mati, nisem Francoz, Francozi so me po sili vzeli, da sem moral z njimi iti se vojskovat. Jaz sem Slovan, kakor ste vi; mi smo otroci ene matere Slavije. Vaš jezik in naš jezik sta odrastek istega stebla. Zato se Rus in Ilirec kmalu razumeta."—Zdaj je gospodinja toliko rajši postregla Luku in mu kaj dala, tako da je kmalu ozdravel. Luka je bil pa brihten in se je razumel na ženska opravila, pomagal je zdaj svoji gospodinij pri ženskih delih. Naučil jo je žgance kuhati, kakor jih le Slovenci znajo dobro narediti; gospodarju Juriju so bili prav všeč. Pokazal je Luka, kako se vkup skuha kaša in kislo zelje ali pa kaša in kisla repa. Tudi to je rad užival oče Jurij. Ko je bil Luka že bolj trden, naredil je pinjo, kakršno imajo na Slovenskem, da ž njo metejo surovo maslo. Tam, kjer je bil Luka, so pa narejali maslo tako-le; Smetane in surovega mleka so dejali v meh, pa ne poln. Meh je moral biti prav dobro zavezan in na vrvici obešen za žrebelj, ki je tičal sredi hišnega stropa. Potem vstopita dva možaka vsak v en kot in meh drug drugemu podajata v roke. Včasih morata dolgo premetavati ta meh, preden se naredi maslo. Z Lukovo pinjo pa en sam človek to kmalu naredi. Toje Rusom tako ugajalo, da je hotel vsak imeti tako pinjo. Luka jih ni mogel zadosti narediti. Še več drugega domačega orodja je na pravil Luka, kar je bilo zelo všeč domačim ljudem in vsem sosedom.

Gospodinja je prosila svojega moža, da je Luka doma pustil, da naj pomaga gospodinji, in ga ni več silil v gozd drva skat. Kakor so povsod vriva grda nevoščljivost in naredi veliko hudega, tako je tudi nevoščljivost tovarišev Luku napravila veliko kridkost.—Oče Jurij je šel vsak dan v gozd obiskat svoje drvarje. Oni mu začno pripovedovati, da to ni prav, zakaj drži Luka vedno doma. "Luka in vaša žena sta se preveč seznanila ,zato ga drži doma in vam pripoveduje, da ga doma potrebuje."

Še več hudega so govorili o Luku in tako v srcu očeta Jurija užgali sovraštvo in hude misli do žene in do njega. Posebno je potrdilo Jurija v hudih mislih do žene to, da je neko soboto večer malo prej kot navadno prišedši domov našel Luka, da je ženi lase spletal. Zelo se razjezi rekoč: "Aha, zdaj vidim, da je res, kar mi pripovedujejo delavci. Ti imaš z Lukom preveliko prijaznost, zato pojdem k višjemu vojaškemu oblastniku prosit, naj Luka od tukaj vzame in ga dene kamor hoče."

Žena odgovori: "Jaz nimam nič posebnega z Lukom. Da ga rada obdržim pri domu, storim to le zato, ker mi pri vseh ženskih opravkih pomaga, mi vse prav stori in me veliko dobrega novega nauči. Če mi Luka spraviš ti od hiše, hočem jaz pa one tri, da ne boš imel nobenega. Če mi je Luka lase spletal, to je prava reč. Ali je s tem storil kaj hudega? Saj jih je tudi drugim sosednjim ženam in dekletom! Pokazal nam je, kako imajo ženske na Slovenskem lase spletene in kako kite zavite. Saj to ni nič hudega."

Tovariši pa so bili veseli, da so Luka pri očetu Juriju počrnili. Ostudna hudobija je nevoščljivost ali zavist.

Luka P. umora obdolžen

Ravno v tem času, ko se je zvedelo po vsej soseski, da se oče Jurij in njegova žena Ana prepirata zavoljo Luka, prigodi se huda nesreča, katera Luku napravi velike bridkosti in katero mu privoščijo njegovi zavidni tovariši. Oče Jurij je prišel vsak večer navadno ob svojem času domov. Nekega večera so ga čakali jako dolgo, pa ni ga bilo. Mislili so, da je ostal pri delavcih, ugasnejo luč in gredo spat. Kar drugi dan pride nekdo povedat, da oče Jurij leži nedaleč od doma blizu pota mrtev. Ana vzame tri sosede, da gredo ž njo gledat, kje leži Jurij umorjen. — Kmalu pridejo za klanček in ga najdejo mrtvega. Vso glavo je imel razbito. Sosedje naznanijo to hitro gosposki. Prišli so pisarji in zdravniki ogledovat mrtvega Jurija, da bi izvedeli, kake smrti je umrl in kdo je mar njegov ubijalec. Nikomur ni bilo mogoče zaslediti, po kom in zakaj je bil Jurij umorjen. Sodnija je okoli in okoli poizvedovala po Jurijevem ubijalcu, pa ni se dalo zvedeti. Natihoma pa so se začeli ljudje meniti, da Jurija ni ubil nobeden drugi kot Luka po Aninem nasvetu. Luka pokličejo h gosposki in sodnik ga vpraša naravnost: "Zakaj si ubil svojega gospodarja Jurija "

Luka pravi: "Kdo more meni to dokazati?"

Sodnik: "Ljudje sploh tako pravijo, da ga ni ubil noben drugi kakor ti zavoljo njegove žene, s katero živiš v preveliki prijaznosti."

(Dalje prihodnjič)

—o—

— Pomaranče so prinesli v Evropo Portugalci iz Kitajske leta 1547.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

svoje sinove, izmed katerih je eden v Italiji, drugi v Celovcu, tretji pa, ki mu je bil najljubši, je bil leta 1945 po perfidnih Angležih izročen v Vetrinju komunistom in neznano kje v domovini umorjen. Prav posebno pa je molil za ves slovenski narod, za tiste, ki trpe in za tiste, ki tavajo v zmoti. Žale besede ni bilo slišati iz njegovih ust in tudi tožbe ne. Komunizem ga je zelo bolel, ker je vedel, kaka nesreča je za duhovno rast Cerkve in naroda. Še zdaj v begunstvu je venomer premišljeval, kaj bi se dalo storiti zoper to zlo, da bi zapeljani bili rešeni. Ko je prebiral evangelij, se je kar naenkrat spomnil na to in začel govoriti: "Bog ve, ali smo dovolj storili, da bi bili za Cerkev in Kristusa pridobili tiste, ki so zašli v socializem in komunizem "

LEPA SMRT. — Ranjki Kocmur je bolehal za naduho. Ta je postala v begunstvu hujša in hujša. Zadnje dni je večkrat rekel, da mu škoduje kisli in težki kruh, ki ga je kot begunec dobival. "Pa ga moram jesti, če hočem živeti," je rekel prijateljem. 4. februarja je sedel do desetih zvečer v baraki pri mizi in bral evangelij. Potem se je odpravil v posteljo in začel moliti rožni venec. Njegov zet je sedel naprej za mizo in pisal. Okrog enajstih je nehal Kocmur hropsti, kot je moral v svoji naduhi, in zet je mislil, da je zaspal. V barako sta prišla druga dva begunca in se začudila, da Kocmur ne hrope stopila bliže in videla, da ne diha več. Zdravnik, ki so ga poklicali je mogel le povedati, da je za vedno zaspal. Zaspal med molitvijo svojega rožnega venca.

Ranjki ravnatelj Kocmur je bil tudi mnogoletni predsednik delavskega stavbinskega društva, Krekove ustanove, ki je pozidala veliko število delavskih hišic v ljubljanski okolici. V Mostah pri Ljubljani, kjer je stanoval, pa je bil zlasti znan kot delaven predsednik Vincencijeve konference. Kot tak je storil nešteto dobrih del, ki niso zapisana drugod kot v nebeških knjigah.

ŽUPNIK IGNACIJ NADRAH je umrl 12. januarja v bolnišnici v Mariboru v starosti 51 let. Deloval je poprej na Primorskem. Pod italijanskim pritiskom pa se je moral umakniti, ker ni imel italijanskega državljanstva. Bil je potem župnik sv. Marije v Puščavi v Dravski dolini.

ŠE EN BEGUNEC JE ZAPUSTIL to Solzno dolino. V begunskem taborišču v Senegalliji v Italiji je umrl 21. januarja Rudolf Bitenc. Rojen je bil leta 1903 v Clevelandu, pa se je še kot otrok preselil s svojimi starši v Temeniško dolino pri Št. Vidu na Dolenjskem. Kasneje se je oženil pri sv. Križu nad (Litijo. Ker je bil nasprotnik komunizma je moral bežati, zapustivši doma ženo in dva otroka. Umrl je na hitro; ker se mu je predrl tur v želodcu.

SVETOGORSKA MARIJA NA BEGU. — Ker pripade sveta Gora pri Gorici Jugoslaviji, kadar bo ratificirana pogodba z Italijo, so prenesli slovenski frančiškani čudodelno podobo v stolno cerkev v Gorici. Tako hočejo to toliko češčeno podobo Matere božje rešiti pred partizanskim oskrunjenjem. Podobo so prenesli 9. februarja med veliko udeležbo ljudstva, ki je jokalo nad strašnim dejstvom, da mora celo Marijina podoba, ki je Slovencem tako ljuba, bežati pred slovenskimi partizani. Podobo so prenesli 9. februarja s Kostanjevice pri Gorici, ker po novi razdelitvi Kostanjevica tudi pride pod Jugoslavijo. 10. februarja je bila kot znano podpisana pogodba z Italijo. Če tudi ne stopi še takoj v veljavo, vendar so se bali za Marijino podobo. Kaj bo s samostanom na sv. Gori, se ne ve. Govori se, da bo spremenjen v kasarno.

KUGA V STAREM VEKU

(Nadaljevanje s 2. strani)

se je dogajalo okoli njih. Drugi so kakor brez uma begali sem in tja. Tretji so se vdajali uživanju, da bi od poslednjih ur svojega življenja nekaj imeli. Boječ se okužbe, si mongi sploh niso več upali med ljudi. Tako je postajalo vsak dan težje, kogarkoli pripraviti do tega, da bi se brigal za bolnike ali celo za mrliče.. Po ulicah, po trgih, po svetiščih so ležali nesrečneži in umirali brez strežbe, brez tolažbe. Povsod po mestu so se kopičila trupla in nikogar ni bilo, ki bi jih bil hotel pospraviti. Zamrl je smisel za red, za skupnost, za požrtovalnost. Človeška družba se je začela rušiti, rodbinske vezi so popuščale, družine so se razteple na vse vetrove in drug ni več vedel za drugega. Zgodilo se je, da so na en in isti dan izumrle cele družine, toda kako! Vsak rodbinski član je izdihnil na kakem drugem koncu mesta, kamor je pač bil zablodil v svojem obupnem strahu. Številne družine so dobesedno izginile. Nikoli več ni bilo mogoče najti sledu za njimi.

Tri dolga leta je trajala ta trda preizkušnja Atencev. Najhujši udarec za atenski narod je bila smrt sposobnega državnika in voditelja Perikleja, edinega, ki bi bil mogel Atene v bodočnosti rešiti, 25 let po njegovi smrti je atenska država vendarle podlegla in Sparta se je povzpela do hegemonije.

Če je kuga temelje atenske države tako hudo omajala, zakaj se ni državna stavba že tedaj podrla? Zgodovinskega resnica je, da bi se bili Spartanci lahko igraje polastili velinkanske atenske trdnjave. Zakaj torej niso vdrli v mesto? Sami so se bali kuge . .

Dr. Kurt von Schuschnigg, bivši avstrijski kancler, in njegova soproga sta dospela v Hoboken, N. J. z belgijskim tovornim parnikom Houffalize. Dr. Schuschnigg namerava imeti tukaj trimesečno predavateljsko turo in nato apelirati za priznanje Avstrije, iz katere je bil izgnan.

Jugoslovani v Nemčiji

Pravkar je bila končana predstava v kinu. Zunaj je snežilo. Na mokre zasnežene ulice je padal nov, južen sneg. Široke mlake po ulicah in trotoarjih so silile ljudi z lahno in slabo obutvijo — in teh je v Nemčiji toliko! — da so se le počasi in previdno pomikali po ulicah naprej. Življenje je tu težko, težje kot bi si ga mogel predstavljati, če ga ne bi sodoživljal. Strahotnim naporom in trpljenju vojnih let so se pridružila težka leta povojnega pomanjkanja.

Premišljal sem, na katero stran se naj obrnem, da pridem prej do kake tramvajske postaje, ko mi je udarila na uho znana beseda. Ozrl sem se. Za mojim hrbtom sta se lovila po zasneženem trotoarju dva mladeniča v črno pobarvanih ameriških uniformah, kot jih nosijo Poljaki v Nemčiji, ki vrše za ameriško vojsko pomožno policijsko službo. Prav gotovo ju ne bi nadlegoval, pa sta se mi njuna obraza zdela preveč domača, da bi ju mogel smatrati za Poljaka. Stopil sem za njima ter ju vprašal, če sta Slovenca. Takoj sta se veselo odzvala ter povedala, da sta Srba. Že sem se hotel oprostiti, ko sem spoznal svojo pomoto, pa sta mi mladeniča tako živo in prepričevalno dopovedovala — kakor sem mogel razumeti, saj sta govorila srbsko — naj grem z njima, da mi pokažeta Slovence. Kaj sem hotel storiti? Čas sem imel, vabila sta me tako prisrčno, da bi ju razžalil, če bi njuno vabilo odklonil.

Na prvi postaji smo vstopili v tramvaj. Veliko nismo govorili, saj smo vsi trije videli, da se le malo moremo razumeti. Sicer pa v tramvaju tudi ni prilike za pogovarjanje. Ta je vedno nabito poln.

Vozili smo se le par postaj, ko sta mi dala mladeniča vedeti, da moramo izstopiti. Po kakih sto korakih smo se ustavili pred vhodom v nekakšno kasarno. Stražarju pri vhodu, ki je bil prav tako oblečen kot moja dva tovariša, sta ta dva nekaj dopovedovala, česar nisem razumel. Stražar, ki je bil brez vsakega orožja, mi je prijazno a dovolj resno pokazal na opozorilo, nabito na vratih, napisano v angleškem jeziku, da je dostop v taborišče dovoljen samo onim, ki tam stanujejo, in da je prav tako zabranjen ameriškim vojakom. Tovariša iz tramvaja pa sta me prijazno prijela pod pazduho ter mi povedala, da me peljeta do komandanta. Šli smo v drugo ulico. Stražar se je za nami še nekaj opravičeval, nato pa zlezel nazaj v stražnico. Šele tedaj sem opazil, da je na drogu ob vhodu visela jugoslovanska zastava. Bila je že precej izprana. Ali bo res morala tu ali kje drugje v tujini vzeti konec, ali se bo kdaj bolj slavno vrnila domov? Bog ve!

(Dalje prihodnjič.)

MALI OGLASI

Par išče stanovanje

Zanesljiv in miren mlad zakonski par bi rad vzel v najem 3 do 4 sobe. Pokličite do 2:30 pop. PO 9582, ali kadar hočete LI 8607. —(52)

Popravimo

Popravimo in pretkemo luknje na blagu, ki jih napravi cigareta, ali molji ali se kako drugače raztrga in poškoduje.
Magic Weaving Co.
2800 Mayfield Rd.
vogal Coventry Rd.
Tel. FA 6665
(52)

Harmonika naprodaj

Naprodaj je importirana harmonika, 80-120 basov, krasno izdelana, razni šifti. Pokličite YEllowstone 7858 kadar hočete. (52)

Iščejo 3 ali 5 sob

Vdova z dvema hčerama, vse tri delajo, išče stanovanje 3 do 5 sob. Kdor ima kaj primernega, naj pusti naslov v uradu tega lista. —(51)

Stanovanje iščejo

Tri odrasle osebe iščejo stanovanje, 4 do 5 sob, v st. clairski okolici ali v Collinwoodu. Kdor bi vedel za kaj primernega, naj pokliče EX 2968 kadar hoče. —(52)

Dvorana za bankete

Se oddaja za ohceti in ples.
K. P. Hall
1624 E. 55. St.
(x)

INCOME TAX

Z veseljem naznanjamo našim številnim klijentom, da smo letos zopet pripravljeni dati jim našo najbolj postrežbo pri izpolnitvi njih dohodninskih davkov za leto 1946.

V korist bo trgovcu ali posestniku, če pride v naš urad tekom januarja ali februarja.

Naša izkušnja mnogih let na St. Clair Ave. jim bo na razpolago.

Za dobro in zanesljivo postrežbo v dohodninskem davku se zglasite pri Mr. Marian Mihaljevichu..

Uradne ure med tednom: od 9 zj. do 7 zvečer; ob sobotah; od 9 zj. do 6 zvečer..

Mihaljevich Bros. Co.
6424 ST. CLAIR AVE.
Tel. HE 6152

KADAR KUPUJETE ali prodajate, se obrnite za pošteno postrežbo na

George Kasunic
7510 Lockyear Ave.
HE 8056
Real Estate Broker
(Tues. X)

Steel Venetian Blinds

JL VENETIAN BLIND SALES & SERVICE

CLOTH WINDOW SHADES
Drapery Materials

EN 0448 JOS. M. LOZAR KE 8417

AL ULLE
PLUMBING & HEATING CO.

BOILERJI NA PLIN, BURNERJI NA PLIN IN FURNEZI NA PLIN

15601 Waterloo Rd. KE 7248

Vse potrebščine za greine in monterske naprave.

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 39 let starosti naj se priglacijo.

Dobra plača

Hrana in uniforme zastonj

Zglasite se v
The Ohio Bell Telephone Company
soba 901
700 Prospect Ave.

Za varstvo otrok

Želi se dobiti ženska, da bi varovala tri male otroke, ker mati dela. Podnevi ali ponoči. Naslov izveste v uradu tega lista. —(49)

ZA PREKLADANJE TOVORA

Nickel Plate tovorno skladišče
E. 9th St. in Broadway
Plača 93½c na uro
Čas in pol za nad 8 ur
Zglasite se pri
Mr. George J. Wulff
Nickel Plate R. R. Co.
E. 9th & Broadway.
(50)

Tovarniške delavce sprejmemo

Material handlers
40 ur na teden
Stalno delo
Plača
Dnevni šift

Bishop & Babcock Mfg. Co.
1285 E. 49. St.
(52)

Za gospodinjo

Starejša ženska bi šla za gospodinjo k dobremu gospodarju brez otrok; razume se tudi na delo na vrtu. Naslov dobite v uradu tega lista. —(51)

MALI OGLASI

Furnezi

Novi furnezi za premog. olje, gorko vodo ali paro.
Resetting $15 — čiščenje $5
premenjamo stare na olje
Thermostat
Chester Heating Co.
1193 Addison Rd. — EN 0487
Govorimo slovensko (x)

Kanarčki naprodaj

Jako fini pevci; zmerna cena. Zglasite se na 1419 E. 51. St. spodaj. —(49)

ALI STE PREHLAJENI?

Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug
15702 WATERLOO RD.

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.
IVanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

LETO STRAHOTE 1793

VICTOR HUGO

Naprej! medtem ko je marquis vzpodbujal kmete: "Trdno držite!" In zopet so za zažvenketale sablje, udarec je padal za udarcem, salve strelov so odjekovale od sten svoda. Baklja, ki je bila vtaknjena v steno, je metala pošasten svit, v katerem se ni moglo ničesar razločiti: vse je pokrivala rdečkasta črnota in kdor je vdrl v notranjost, je naenkrat oslepel od jedkega dima in oglušil od hrupa. V grušču na tleh so ležali ranjenci in mrtveci, po katerih so vojaki neusmiljeno stopali. Umirajoči so jih grizli v noge in stokali ter tulili od neizrečenih bolečin. Če je šum za čas ponehal, pa se je slišalo, kako so se ljudje spoprijemali z divjim sopenjem, škripanjem zob, grgranjem in kletjem; potem se je zopet vzdignila peklenska buka. Skozi raztrelino je tekel krvav potok v temo in se zagatil v kadečo se l u ž o. Zdelo se je, kakor da stolp sam krvavi iz svoje ogromne rane.

Začuda se vsa ta halabuka zunaj ni skoro nič čula; vsenaokoli stolpa v gozdu in na planoti je divjalo peklo, zunaj je molčal grob. Ogromne zidine in obloki so požirali ves šum, tako da so trije otročiči v gradišču mirno spali naprej. Gauvain se je v najgostejšem metežu pritlične dvorane sredi dežja krogel sukal s predrznostjo mladega poveljnika in brezskrbnostjo junaka, ki ni bil še nkoli ranjen. Ko se je obrnil, da da neko povelje, je zablisknila tik pred njim salva, ki je razsvetlila nek obraz.

"Cimourdain!" je vzkliknil, "kaj iščete tu "

Bil je v resnici Cimourdain.

"Hočem biti ob tvoji strani."

"Toda vi tvegate svoje življenje."

"Mar vi ne?"

"Jaz sem tukaj potreben, vi pa ne."

"Če si tukaj ti, moram biti i jaz."

"Ne, dragi učitelj."

"Da, otrok moj."

In Cimourdain je ostal.

Na kamenitem podu so se kopičili mrtveci. Čeprav se je barikada krepko držala, prej ali slej ji je bilo usojeno, da se preda ogromni premoči napadalcev. Res, da le-ti niso imeli kritja, in da je en padli kmet stal republikance življenje deset mož, toda republikanci so svoje vrzeli takoj izpolnili, medtem ko kmetje niso imeli nobenega nadomestka. Oblegovalci so rastli, obleganci so kopneli. Devetnajst oblegancev se je nahajalo za barikado; imeli so že takoj ob začetku navala štiri mrtvece in ranjence. Eden izmed najbolj divjih, ki so mu rekali "Poj-pozimi", čokat Bretonec s kuštravimi lasmi, uren ko veverica, je bil strašno razmesarjen; eno oko mu je bilo izbodeno, brada pa čisto razbita in odstreljena. Ker je še mogel hoditi, je bil plezal do zavojnih stopnic in se vlekel do dvorane v prvem nadstropju, da tam pomoli in umre. Ker mu je zmanjkovalo sape, se je naslonil na zid ob veliki strelni lini.

Sopdaj je klanje pod barikado postajalo vedno bolj grozovito.

"Obleganci!" je zakričal Cimourdain, ko je ujel premor med dvema salvama, "čemu prelivamo toliko krvi? Vi ste izgubljeni. Nič vam ne pomaga; predajte se! Pomislite vendar, da nas je štiritisoč petsto proti devetnajstim, to se pravi več ko dvesto proti enemu. Predajte orožje!!"

"Pustimo te ginljive govorniške vaje!" je odgovoril marquis.

In dajset krogelj je zabrnelo z barikade v odgovor komisarju odbora.

Sijajen strategičen domislek

Barikada ni segala do stropa. Ta okolnost, ki je dovoljevala oblegancem, da so z njenega roba streljali na oblegovalce, je le-tem dovoljevala, da jo preplezajo. "Naskok na barikado!" je zapovedal Gauvain. "Ali se kdo oglasi, da jo prepleza prvi?"

"Jaz", se je oglasl narednik Radoub.

Sedaj so napadalci doživeli veliko presenečenje, Radoub je bil vdrl v razstrelino na čelu naskakovalne kolone šestih mož; od teh šest junakov pariškega bataljona so štirje že padli. Komaj je bil Radoub izustil "Jaz," že so ga tovariši videli — ne kako skoči naprej, ampak kako se umika in sklonjen ter skljucen tako rekoč med nogami borečih se pleza nazaj k odprtini raztreline, potem pa urno steče na prosto. Mar naj to pomeni beg? Radoub in beg? Kaj naj to pomeni?

Ko je Radoub zadihal sveži zrak, si je najprej pomencal oči, ki so bile od dima oslepljene; potem je ob svitu zvezd začel ogledovati zid. Pokimal je zadovoljno z glavo kakor človek, ki deje pri sebi: Da, tako je: nisem se zmotil. Bil je opazil, da je globoka zareza, ki jo je napravila v strop mina, segala nad razstrelino visoko gori do one strelne line v prvem nadstropju, koje železno omrežje je bila raztrgala topovska krogla, tako da so železne palice, zdrobljene in upognjene ter viseče navzdol propuščale moža, ki je bil količkaj vitek in spreten. Seveda, skozi je bilo mogoče zlezti — toda kako doseči lino? To bi mogel le maček. In to je bil Radoub. Odložil je puško in ostalo jermenje, slekel jopič in telovnik, obdržal samo dve pištoli, ki jih je vtaknil za pas, pa golo sabljo, ki jo je vzel v zobe. Tako je, prost vsega nepotrebnega, začel plezati po kamnih razpokline kakor po lestvi. Vojaki, kolikor jih je ostalo še zunaj razstreline, so mu seveda radovedni sledili z očmi. Zelo mu je prišlo prav, da ni imel čevljev. Oprijemajoč se s prsti vdolbin, se je s koleni upiral in se z rokama potegoval gori. Bilo je, kakor da pleza po zobeh žage. "Hvalabogu, da nikogar ni v prvem nadstropju, sicer bi ne prišel daleč," si je mislil.

Imel je plezati celih štirideset čevljev visoko, pri čemer so mu bila še kopita pištol nekoliko na poti. Čim višje je plezal, tem ožja je postajala razpoklina, tako da je stvar postajala čedalje težja. Končno je le dospel do ven molečega robnika line. Odstranil je upognjene in zrahljane palice omrežja, se z vso silo vzpel, uprl koleno na robnik, se najprej z levo, potem z desno roko oprijel ostankov dveh omreženih palic in položil gornje telo v lino, medtem ko je spodnje viselo nad brezdnom. Še en vzmah in Radoub bi bil v prvem nadstropju.

Toda zdajci se je pojavil v strelnici obraz. Radoub je uzrl pred seboj v temi nekaj groznega: krvaveče lice z izteklim izbitim očesom in razbitim podbradkom. Enooka pošast je strmela vanj. Sedaj je pošast stegnila dve roki; z eno mu je iztrgala iz pasa obe pištoli naenkrat, z drugo pa sabljo, ki jo je držal narednik v zobeh. Radoub je bil v hipu razorožen. Koleno mu je na opolzkem robniku zdrsnilo nazaj, z rokama se je komaj še držal železa, pod njim pa je zijalo štirideset čevljevv globoko brezdno.

Pošast, to je bil kmet 'Pojpozimi,' ki je bil skoraj zadušen od dima, ki je prihajal iz pritličja, privlekel do line, kjer je globoko zajel sveži in čisti zrak. Zrak in nočni hlad sta ga bila osvežila, tako da si je nekoliko opomogel. V tem hipu je bil naenkrat zagledal temno postavo, in ker Radoubu ni preostajalo ničesar, kakor da se spusti v globino, ali pa se da razorožiti, je bilo kmetu, ki ga je z veliko spretnostjo in hladnokrvnostjo razorožil, delo precej olajšano. Zdaj se je razvil nezaslišan dvoboj — dvoboj med človekom, ki je bil brez vsakega orožja, in ranjencem, ki je umiral.

(Dalje prihodnjič)

POZABITE VISOKE ŽIVLJENSKE STROŠKE!

• Ni vam treba skrbeti radi visokih cen dobrih živil, obleke in stanovanja ko ste enkrat v Regularni Armadi. Vse to vam je preskrbljeno — poleg nove višje plače, ki je takorekoč čista plača. GMOTNO STE NA BOLJŠEM v armadnem poklicu. Ako ste v starosti od 17 do 34 let, zdravi in mentalno čuječi, preskrbite si vse podatke sedaj pri vašem najbližjem U. S. Army Recruiting Station.

A GOOD JOB FOR YOU
U. S. Army
CHOOSE THIS FINE PROFESSION NOW!

ROOM 109
OLD POST OFFICE BLDG.
CLEVELAND, OHIO

IT'S HERE! IT'S NEW! IT'S BEAUTIFUL!

Frigidaire Cold-Wall

Also Water Heaters and Deep-Freezers
AND FRIGIDARE RANGES

You are double-sure with two great names, for Frigidaire is made only by GENERAL MOTORS.

FRIGIDAIRE LEDENICE — FRIGIDAIRE PEČI IN PRALNE STROJE, MAYTAG, ABC, APEX, CONLON, SPEED QUEEN

vam zdaj lahko takoj dopeljemo na dom.

"Na lahka mesečna odplačila"

NORTHEAST APPLIANCE & FURNITURE
819 E. 185. St. KE 5700
JERRY BOHINC, lastnik
LOUIS GRDINA, Sales Manager

VSEH VRST RADIJE, PRALNIKE IN ČISTILCE POPRAVLJAMO
Zastonj pridemo iskat in pripeljemo nazaj.
Pokličite nas najprej
Najboljše opremljena popravljanica na St. Clair Ave.
MALZ ELECTRIC
6902 St. Clair Ave. EN 4808

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

Naznanilo in Zahvala

Z žalostnim srcem naznanjamo, da so za vedno zatisnili mile oči preljubljena mati

Mrs. Jennie Kozleuchar

(p. d. ROŽIČEVA JOHANA)

Pokojna mati so bili rojeni v vasi Zabreznica, fara Doslovče pri Žirovnici na Gorenjskem ter so bili ob času smrti stari 70 let in dva meseca.

Prisrčno zahvalo smo dolžni domačemu župniku Rev. Dr. M. J. Setničar za dnevne obiske ter dnevna podeljevanja sv. obhajila; za daritev slovesne črne sv. maše ter za spremstvo na pokopališče sv. Križa. Hvaležni smo tudi domačemu kaplanu Rev. Peter L. Makk in župniku cerkve sv. Janeza Rev. Anton Schiffrerju, za asistenco pri sv. maši. Istotako smo hvaležni odraslim strežnikom pri sv. maši.

Srčno smo hvaležni vsem darovalcem sv. maš, katerih je toliko, da je nemogoče jih posamezno imenovati; ravnotako vsem darovalcem vencev in cvetlic, kakor tudi vsem, ki so tako dobrodušno dali na razpolago avtomobile za prevoz na pokopališče, in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Srčna zahvala naj bo izrečena Mr. Frank Ermencu za vso tolažbo in vljudnost ter za izvrstno oskrbo pogreba. Nadalje hvala Dr. Frank X. Schuler za njegov trud, da bi blago mater ozdravil.

Nad vse smo hvaležni mojima dvema bratrancema Joseph in Tone Kozleuchar, ki sta prihitela iz Pennsylvanije na pogreb, kakor tudi Mrs. Anna Svete,. ki je prišla iz Waukegana na zadnjo pot matere.

Še enkrat prisrčna zahvala vsem prijateljem in znancem, ki so nas tolažili za časa bolezni ter nam stali na strani ob času smrti.

Vam pa, preljubljena mati, počivajte v miru božjem ter se veselite v nebeškem raju z očetom, ki nas je tudi prerano zapustil. Tolaži nas zavest, da se bomo enkrat zopet skupno veselili pred obličjem Najvišjega. Počivajte v miru!

Žalujoči ostali

ANTON F. KOZLEUCHAR IN DRUŽINA.

West Allis, Wisconsin.

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR
članom in nečlanom
na zemljišča in posestva
po 4% obresti
brez kake provizije
ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE
351-53 NORTH CHICAGO STREET
JOLIET, ILLINOIS